इतस्ततो ऽपि वैदेहीमन्वेष्टुं भर्तृचोदिताः १
कपयश्चेरुरार्तस्य रामस्येव मनोरथाः ॥५९॥
प्रवृत्तावुपलब्धायां तस्याः सम्पातिदर्शनात् १
मारुतिः सागरं तीर्णः संसारमिव निर्ममः ॥६०॥
दृष्टा विचिन्वता तेन लङ्कायां राक्षसीवृता १
जानकी विषवल्लीभिः परीतेव महौषधिः ॥६१॥
तस्यै भर्तुरभिज्ञानमंगुलीयं ददौ कपिः १
प्रत्युद्गतमिवानुष्णैस्तदानन्दाश्रुविन्दुभिः ॥६२॥
निर्वाप्य प्रियसन्देशैः सीतामक्षवधोद्यतः १
स ददाह पुरीं लङ्कां क्षणसोढारिनिग्रहः ॥६३॥
प्रत्यभिज्ञानरत्नं च रामायादर्शयत्कृती १
हृदयं स्वयमायातं वैदेह्या इव मूर्तिमत् ॥६४॥
स प्राप हृदयन्यस्तमणिस्पर्शनिमीलितः १
अपयोधरसंसर्गी प्रियालिङ्गननिर्वृतिं ॥६५॥
श्रुत्वा रामः प्रियोदन्तं मेने तत्सङ्गमोत्सुकः १
महार्णवपरिक्षेपं लङ्कायाः परिखालघुं ॥६६॥
स प्रतस्थे ऽरिनाशाय हरिसैन्यैरनुद्रुतः १
न केवलं भुवः पृष्ठे व्योम्नि सम्बाधवर्तिभिः ॥६७॥
निर्विष्टमुदधेः कूले तं प्रपेदे विभीषणः १
स्नेहाद्राक्षसलक्ष्म्येव बुद्धिमादिश्य चोदितः ॥६८॥